

Preses de possessió dels membres del Consell Nacional de la Cultura i les Arts

Palau del Parlament, 26 de gener de 2009

El president

Honorable conseller, senyor membre de la Mesa, senyors portaveus, diputades i diputats del Parlament de Catalunya, membres del Consell Nacional de la Cultura i les Arts, senyores i senyors, em plau donar-los la benvinguda a aquesta acte de presa de possessió dels membres del nou Consell Nacional de la Cultura i les Arts.

Té la paraula la senyora Imma Folchi, secretària general del Parlament de Catalunya.

La secretària general

“Resolució 360, de la VIII legislatura del Parlament de Catalunya, per la qual es nomenen els membres del plenari del Consell Nacional de la Cultura i les Arts.

“El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 21 de gener de 2009, d’acord amb l’article 6 de la Llei 6/2008, del 13 de maig, del Consell Nacional de la Cultura i les Arts, ha adoptat la següent resolució:

“El Parlament de Catalunya nomena membres del plenari del Consell Nacional de la Cultura i les Arts Xavier Antich i Valero, Xavier Bru de Sala i Castells, Juli Capella i Samper, Jordi Coca i Villalonga, Manel Forcano i Aparicio, Chantal Grande i Paumier, Francesc Guardans i Cambó, Sílvia Munt i Quevedo, Marta Oliveres i Tortosa, Pilar Parcerisas i Colomer i Rosa Vergés i Coma.”

El president

Té la paraula, en nom dels membres del Consell Nacional de la Cultura i les Arts, el senyor Xavier Bru de Sala.

El Sr. Xavier Bru de Sala

Molt honorable president del Parlament, conseller, membres de la Mesa i portaveus, companys del Consell Nacional de la Cultura i les Arts, amics, es veu que en aquesta mena d'actes, que no se'n deuen produir gaires, no hi ha parlament per part dels nomenats, però els meus companys van insistir que diguéssim alguna cosa, i d'alguna manera m'han delegat, encara que sigui d'una forma oficiosa, per fer de portaveu.

En primer lloc, jo crec que tots estem molt impressionats per la responsabilitat d'iniciar la singladura d'un nou organisme, que és de la Generalitat però que no és del Govern de la Generalitat, sinó que és de la cultura.

I em sembla que el primer que hem de fer, o el segon que hem de fer –després d'agrair la confiança que el Parlament de Catalunya ha dipositat en nosaltres, sense cap vot en contra, i això ho voldria remarcar, que aquesta és obligatòriament la primera cosa que hauria de manifestar en nom dels meus companys i el meu propi–, és destacar el fet que hi hagin volgut assistir tantes destacades personalitats i representants del món de la cultura.

Crec que la vostra assistència, la vostra participació mitjançant unes trenta-cinc associacions de la cultura durant anys, amb una paciència infinita –anys vull dir quatre, cinc, sis anys– en el procés de creació del Consell Nacional de la Cultura i les Arts, la vostra capacitat d'interlocució –també de tensió, però d'interlocució amb l'administració, amb la Generalitat i els seus responsables polítics– i la vostra constància donen fe del nostre principal posicionament – perquè els objectius ens els marca la llei i esperem poder-los complir–, que és que nosaltres som gent de la cultura, i la nostra responsabilitat és continuar essent gent de la cultura.

D'acord que formem part, som, el plenari d'una alta institució de la Generalitat, però un per un som gent de la cultura i continuarem essent gent de la cultura, i per tant la nostra institució, i la vostra institució, és una institució de la cultura. Sempre que hi hagi disjuntiva –i esperem contribuir que n'hi hagi ben poca, o cada vegada menys– entre la gent de la cultura i els poders públics a Catalunya, i singularment la Generalitat, sapigueu que nosaltres estarem a una banda del taulell, i l'administració, el Govern, els poders públics, estaran a l'altra.

Això no vol dir que nosaltres no tinguem capacitat d'actuació. Tenim la que ens confereix la llei, que potser molts dels qui han pres la paraula per defensar aquest organisme en el mateix Parlament l'han trobat insuficient, i molts dels qui han pres la paraula des de la cultura, les seves associacions i la representativitat, han trobat que era insuficient. Crec que sempre, a Catalunya, els nostres instruments són per definició insuficients, però tot i això hi ha una base per treballar, hi ha unes atribucions que ens permeten mirar d'exercir les funcions que ens atorga la llei d'una manera que pugui ser satisfactòria per millorar el panorama de la creació, de la cultura, de la intermediació, de la difusió, i procurar que millorin les polítiques culturals i que puguin ser estables, de legislatura en legislatura.

Jo no voldria dir res més. Només donar-vos les gràcies i que sapigueu –que sàpiguen el president del Parlament, el conseller de Cultura, els portaveus i els representants de la junta, i per tant tots els representants del poble de Catalunya, que expressa la seva voluntat mitjançant el Parlament– que nosaltres ens sentim molt honorats i agraïts, però també –i crec que aquesta és la finalitat de la llei, i així hi donarem compliment– que nosaltres som gent de la cultura, que nosaltres estem i estarem, passi el que passi, al costat, entre les files, de la gent de la cultura.

Moltes gràcies.

El president

Si m'ho permeten, voldria començar les meves paraules, i fer-ho de manera solemne, conscient i molt sincera amb l'agraïment a totes les persones que han fet possible, i que l'han fet possible des de molts àmbits, la creació d'aquest nou Consell, aquest nou Consell Nacional de la Cultura i les Arts, que estem segurs que esdevindrà la millor eina per normalitzar i modernitzar les polítiques culturals que es fan a casa nostra.

Per aquest motiu, permetin-me que comenci felicitant els membres del nou Consell pel seu nomenament, i sobretot per aquesta predisposició a treballar en la construcció cultural del nostre país.

L'esperit amb el qual neix aquest nou Consell Nacional de la Cultura i les Arts era necessari per corregir una situació i esmenar un deute històric que avui ja no tenia cap sentit en un país que es veu pròsper, avançat, modern i obert.

No dubto que vostès són conscients de la responsabilitat adquirida amb aquest nomenament. És més, pensin que en certa manera tenen una pressió afegida, que a hores d'ara ja deuen haver notat, fins i tot molt abans de començar a rodar.

D'una banda, aquest és el primer Consell Nacional de la Cultura i les Arts, i com a tal són el primer òrgan, i per tant la primera referència que serà valorada.

I de l'altra, perquè la constitució d'aquest Consell és un acte de país. A Catalunya, per desgràcia, no n'hi ha gaires, d'actes de país, allò del sentit d'estat, i aquest n'és un. I és un acte de país en què s'han hagut d'entendre i en què hauran de trobar complicitats, les màximes complicitats possibles, política i societat, binomi indispensable per garantir-ne el bon funcionament.

Per una cosa i l'altra s'espera de vostès no solament que compleixin les seves funcions, sinó que donin exemple. Cal un Consell ambiciós al servei de la cultura i de les arts, és clar, però també al servei del país i de la seva gent, un Consell que, com recordava el conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, Joan Manel Tresserras, la setmana passada, treballi amb l'objectiu de

democratitzar i eixamplar els registres de l'activitat artística i cultural afavorint entorns que propiciïn la llibertat de creació. I ens cal també un Consell que aposti d'una manera decidida i ferma pels joves creadors, que detecti aquests nous valors, que els ajudi en la seva etapa primerenca per tal que en un futur proper puguin esdevenir una realitat i un referent del país.

Els animo, doncs, a desenvolupar les seves noves responsabilitats amb rigor, objectivitat i eficàcia, i a posar tot l'enginy i talent que tenen, que en tenen molt, per convèncer tothom que la cultura és el millor exemple de l'economia del coneixement, perquè aporta creativitat, innovació i valor afegit a altres sectors.

I els encoratjo també a pensar en clau mundial, a conèixer, a fer com més contactes internacionals millor, i a aprendre'n, a aprendre'n tant com puguin. La cultura no té fronteres. Tant de bo que la seva feina ajudi a posar la cultura al centre de les polítiques del país.

Per acabar, permetin-me una obvietat, que no pel fet de ser-ho deixa de ser important. Aquest Consell ha de treballar amb una visió universal perquè totes les disciplines del món de la cultura i de les arts, totes, s'hi sentin representades. Ve-t'ho aquí.

Tindrem temps de valorar la seva feina, no ho dubtin. Però ara és temps de fer-la. I per fer-la saben que tenen la nostra confiança, la nostra més absoluta confiança. Molta sort, i sobretot molts encerts.

Moltes gràcies.